

bode nas učil, kaj „Cerkveni glasbenik“ spolniti hoče in spolniti more. — Prosimo pa vse prijatelje cerkvene glasbe, posebno častite gosp. duhovnike, gosp. učitelje in organiste, kateri ji hočejo in morejo pomagati, da se zapuščena reva bliža svojemu idealu, podporo z obilno lastno naročbo, nabiranjem naročnikov in mnogim dopisovanjem, kajti le po tem je obstanek in razvitek „Cerkvenega glasbenika“ mogoč. — Naročnina „Cerk. glasbeniku“ bode za l. 1878 le 1 gold. 50 kr., za ude „Ceciljin. društva“ pa le 1 gold., ki naj se pošilja čast. gosp. Bohincu knezoškof. tajniku in blagajniku „Ceciljinega društva.“ — Naj bi to gotovo koristno podvzetje našlo vsestranske podpore. V to pomozite Bog in sv. Cecilija!

Odbor „Ceciljinega društva“ v Ljubljani.

— („Dan slave“), žaloigra, ki jo je gosp. Fr. Potočnik spisal in je bila v nedeljo na korist g. Kocelju v gledališči predstavljena, ima zanimiv zgodovinski substrat, katerega je autor dramatično dobro porabil. Imela bi bila ona vsakako časten vspeh, ako bi bila krajša v nekaterih dialogih in bi bila prišla na oder z vsemi onimi gledališkimi atributi v kostumih, sceneriji itd., ki se dandanes zahtevajo od t. c. iger, da se predstavijo impozantno, pa bi bila igrana tudi po dobrih igralcih. Al, žalibog, vsega tega ni bilo v nedeljo ne sledu ne tiru; razen 3—4 igralcev ni bil nobeden družih, ki jih je beneficijant vlovil za predstavo, kos svoji nalogi. Sicer je g. Kocelj desegel svoj edini namen — gledališče je bilo precej polno.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica poslancev je pretekli teden končala razpravo o novi postavi za vkvartiranje vojakov. Jedro te postave je to, da vojni minister namerava siliti občine po deželah, da za vkvartirane vojake si zidajo kosarne. To pač bo prazna misel ostala tako dolgo, dokler Avstrijska vlada ne stori tega, kar je storila Pruska, da s državnim denarjem napravi kosarne po deželi. Začela je potem razpravo o osobnem dohodninskem davku (Personal Einkommensteuer). Tu zopet §§. 5. in 6. kaže, da bodo po tej postavi pritisnjeni najbolj malopremožni ljudje, kajti v komisije, ki bodo imele vceniti osebne dohodke davkoplačevalcev, pride večina t. c. mož, ki plačujejo najvišje davke, katerim po takem za manjpremožne ne bo veliko mar. O začetku te obravnave pa je zbornice

predsednik dr. Rechbauer tako grešil zoper opravični red, da mu je grof Hohenwart v imenu pravne stranke in Poljakov poslal pritožbo zoper tako neredno postopanje. Predsednik je namreč ostavši na svojem prestolu v dolgem govoru pritiskal na zbornico, da mora to postavo nemudoma v obravnavo vzeti zato, ker — ministerstvo to hoče, pa ne se oziral na celo vrsto peticij, ki prosijo, naj bi se ljudstvu ne nakladalo še več novih davkov. Pismo Hohenwartovo je predsednika zelo potrlo, ki zmirom le gleda na to, da vstreže pred njim sedečim 10 ministrom. — Uni teden je vlada zbornici predložila postavo, katera preminja nekatere oddelke v postavi od 24. maja 1869. leta, ki se tičejo vcenitve gruntnega davka. Drugi pot povemo kaj več o teh premembah, ki tudi nič dobrega ne obetajo kmetovalcem.

Kaj pa je ta teden bilo z našo vnano politiko? — bodo radovedni vprašali naši bralci. Prav na kratko pa za gotovo jim moremo povedati to, da se politični stan ni nič premenil, če tudi so Magjarski in drugi enaki časnikarji veliko kričali. Prijateljske razmere med Avstrijo, Rusijo in Prusijo so ostale, kakor so bile, Andrassy pa rogoviležem zoper Rusijo ne sme še razodeti obravnave, ki tekó med Avstrijo in Rusijo. Zato tudi mi rečemo s „Polit. Fragm.“: „Ostanimo trezni o Angležkem vojnem ropotu in zaupajmo Avstrijski iztočni politiki, ki je tačas ne dela minister vunanjih oprav sam, ampak jo v prvi vrsti vodijo oni mogočni faktorji, ki ostanejo tudi še takrat, kedar se polomijo ministerski stoli.“

Iz Rima. — Sv. oče Leon XIII. niso še razglasili željno pričakovanega svetovnega pastirskega lista, 28. dne u. m. pa so govorili v zboru kardinalov tako lepo, da tudi bolj zmerne protivnike papežtva je osupnil blagi duh, ki veje v nagovoru (alokuciji) papeževem; zvesti možje katoliške cerkve pa najdejo potrjeno v nagovoru vse, kar so za gotovo pričakovali, da Leon XIII. je papež ves po volji Božji. Le prav hudobnim sovražnikom katoliške cerkve ni mirni in blagi nagovor po volji; njim bi bila ognjevita napoved vojske nekatoičanom bolj všeč zato, da bi se bil „kulturkampf“ iznova unel, za katerega imajo zdaj nade tem manj, ker pismi papeževi Pruskemu in Ruskemu caru in pa odgovora teh vladarjev pričujejo, da se doseže sprava med Rimskim prestolom in tema državama. Iz vsega je očitno, da papež Leon XIII. hočejo biti in bodo vredni naslednik ranjcega Pija IX.

Meščanje! volilci Ljubljanskega mesta!

Volitve za dopolnenje mestnega občinskega zbora glavnega mesta Ljubljanskega se bližajo.

Zato stopimo pred Vas z zaupanjem, da volite prave možé. Mi hočemo možé, ki nas razumejo, ki naš jezik in šege naše domovine spoštujejo, ki naš narod ljubijo. Mi hočemo možé, ki branijo in varujejo interese našega mesta, in ki ne delajo na to, da bi velika bremena in davke Ljubljanskega meščana s tem še povišali, da v današnjih za obrtništvo in trgovino tako hudih časih za Ljubljano predraga podvzetja snujejo. Mi hočemo varčne in našemu narodu pravične možé!

Ti, katere Vam priporočamo, so te lastnosti, katere od svojih kandidatov zahtevamo, s svojim triletnim javnim delovanjem zmirom izkazovali, oni pa, ki so novi naši kandidatje, so sè svojimi, vsem meščanom znanimi imeni porok za to, da bodo Vaše prave koristi zastopali.

Meščanje! Možje, ki Vam jih priporočamo, so:

Za 3. razred, ki bode volil v petek, 12. aprila:

gospod **Dr. Karol Bleiweis,**

„ **Franc Goršič,**

gospod **France Potočnik.**

gospod **Franc Peterca,**

„ **Vaso Petričič,**

Za 1. razred, ki bode volil v pondeljek, 15. aprila:

gospod **Franc Bučar,**

gospod **Miha Pakič,**

gospod **Jožef Strzelba.**

Od narodnega meščanskega volilnega odbora.